

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κ υ υ ρ ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ χ η
 η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι ο ο ο
 ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω ω ω ν μ ο υ ο υ
 θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η η ε ι σ α κ ο υ
 σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

πλ
9

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φασεις εν α μαρ
τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι
α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των ^{u q}

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{u q}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχεσ προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι ^{υ̇ϑ̇}

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κουσον της φω νη ης μου ^{υ̇ϑ̇}

Γ^{Κε} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα ^{υ̇ϑ̇} εις την

φω νη ντης δε η σε ω ω ως μου ^{υ̇ϑ̇}

Ἰστώμεν στίχους Γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος π̅ϑ̅ Πα ρ

^{χ̅} Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ^{υ̇ϑ̇} τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ^{χ̅}

ο ι λα σμος ε στιν ^{υ̇ϑ̇}

Χ^{υ̇ϑ̇} αι αι αι αι ροις η ι ε ρα Κε φα λη ^{υ̇ϑ̇} και

φω το φο ρος και Α γγε λοις αι δε σι μοις ^{ο̇υ̇ϑ̇} η ξι

φει τμη θει σα πα α λαι και τμη τι κοις ε λεγ μοις ^{ο̇υ̇ϑ̇}

α σελ γει ας αι αι σχος δι α κο ψα σα ^{π̅ϑ̅} πη γη η

η τοις θαν μα σι τς πι στς κα ταρ δευ 8 σα ^{υ̇ϑ̇}

η τς Σω τη ρος την σω τη ρι ον ε λευ σιν ^{ο̇υ̇ϑ̇} κα

ταγ γει λα σα και την πτη σιν τϷ Πνευ μα τος ^{u q̇}

πα α α λαι κα τα νο η σα σα ^{u q̇} προς τϷ τον σκη

νω σα σα ^Δ της Πα λαι ας και της Νε ε ας ^{u q̇} η με σι

τευ σα σα χα ρι τος ^{u q̇} Χριστον εκ δυ σω ω πει ^{ο u q̇} ταις ψυ

χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος ^{u q̇}

^χ Ε νε κεν τϷ ο νο μα τος οϷ υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{u q̇} υ πε μει νεν η ψυ χη μϷ εις

τον λο γον οϷ ^{u q̇} ηλ πι σεν η ψυ ^χ χη μϷ ε πι το ον

Κυ ρι ον ^{u q̇}

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλή, ...

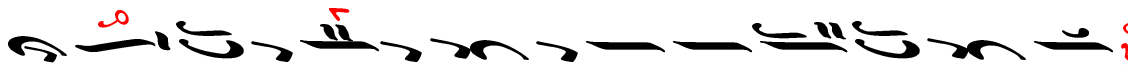
^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{u q̇} α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{u q̇} ελ πι ^χ σα τω Ισ ρα


ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^{u q̇}

Σ τα α α α μνω ε γκε κρυμ με νη πο τε ^{u q̇} η


τϷ Προ δο ρο μϷ Κε φα λη πε φα νε ρω ται ^{ο u q̇} λα γο



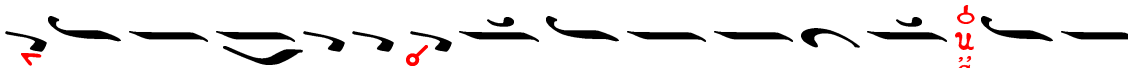
 νων α να δο θει ει σα εκ των της γης εμ φα νως ^{u q̇}




 και θαυ μα των ρει ει θρα α να βλυ ζα σα ^{π q̇} και γα αρ



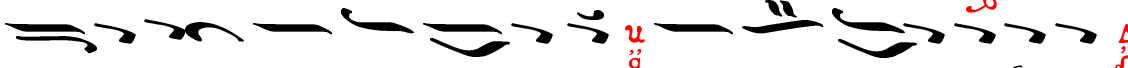
 εν τοις υ दा सि के φα λην ε να πε λα σε ^{u q̇}




 τδ υ πε ρω αν νυ στε γα ζον τος υ दा सि ^{u q̇} και ομ




 βρι ζον τος τοις βρο τοις θει αν α φε σιν ^{u q̇} τα α




 αυ την εν μα κα ρι σω μεν ^{u q̇} την ο ντω σα οι δι μον ^{Δ q̇}




 και εν τη ταυ της ευ ρε ε σει ^{u q̇} πε ρι χα ρως ε ορ




 τα σω μεν ^{u q̇} Χριστον δυ σω πα ρ σης ^{u q̇} τδ δω ρη σα



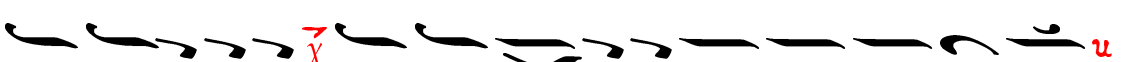
 σθαι τω κο ο σμω το με γα ε λε ος ^{u q̇}



^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος ^{u q̇} και




 πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ^{u q̇} και αυ τος λυ τρω σε




 ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ τδ ^{u q̇}

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ...



^χ Α νει τε τον Κυ ρι ον πα ντα τα ε θνη ^{u q̇} ε



 παι νε σα τε αυ τον παντες οι λα α οι οι ^{u q̇}

K α α α α ρα η τον Α μνον τϑ Θε ϑ
 α να κη ρυ ξα σα σα ρ κι φα νε ρϑ με νον και πα
 σι της με τα νοι οι ας τας σω τη ρι ϑς ο δϑς
 θει αις υ πο θη η καις βε βαι ω σα σα η πρι ιν τϑ
 Η η ρω ω δϑ πα ρα νο μι ι αν ε λε γ ξα
 σα και δι α τϑ το εκ τμη θει σα τϑ σω μα τος
 και την χρο νι ον υ πο στα σα κα τα κρου ψιν
 ω ω ως περ φω το φα νης η μιν α νε τει λεν η
 λι ος με τα νο ει τε βο ω ω σα και τω Κυ ρι
 ω προ στι θε σθε ψυ χης κα τα νυ υ ξει τω πα ρε
 χον τι τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

Κάρα ἢ τὸν Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ, ...

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα

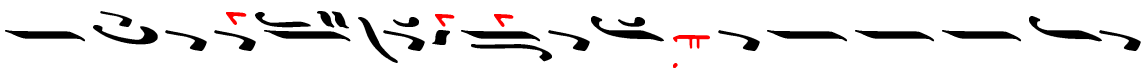
Δ Πα
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} η σαυ ρος εν θε ων δω ρε ε ων η θε ο
 φρο ρη τος κα ρα σϝ ϝ Προδρο ο με ε ^{Πα} εκ των της
 γη η ης λα α γο ο ο νω ω ων α νε ε τειει ει
 ει λεν ην η η μεις πι ι στωσ α ρυ σα α α α
 με ε ε ε νοι ^{Πα} και προ σκυ νϝ ϝν τεσ εν δο ο
 ξε πλϝ τϝ ϝ ϝ ϝ ϝ με ε ε εν δι ι α α
 σϝ ϝ Χρι στϝ ϝ βα α πι ι ι στα θου
 μα α α τω ων τα πα ρα α δο ο ^{Πα} ξα και των πται
 σμα α α α α τω ων τη ην συχω ω ω ρη η η
 η σιν


Και νυν. Θεοτοχίον.

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τϝ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην


Τ ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε
 ε ε νε ^{Πα} τισ μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο




 ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ




 Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο



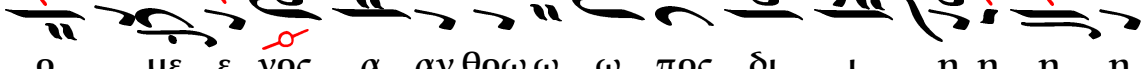
 αυ τος εκ σου ουτης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν




 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει Θε ε



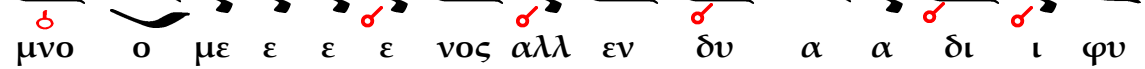
 ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο



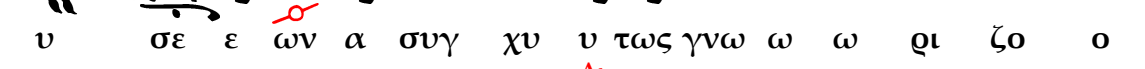
 ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η η



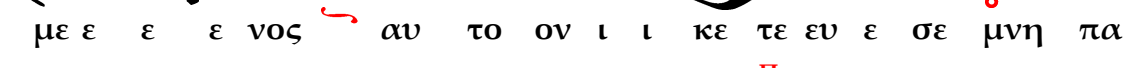
 μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω πων τε



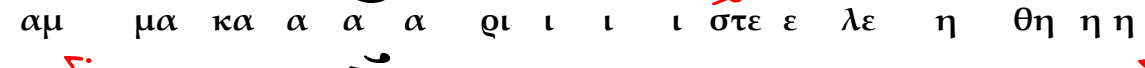
 μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ



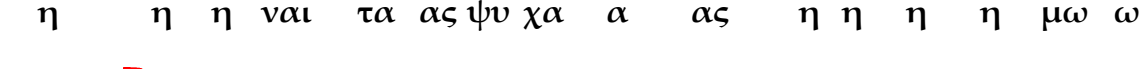
 υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο




 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα



 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η



 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω



 ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Ἰ ἰ υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Ἰ ἰ υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αυλαις οι οικου Θε

ου ημων

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξιν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐλογεῖτε ε τον Κυριον

Ι δὲ ἡ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Τῆ Δευτέρῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - ρ

Κυριος εισακει σε ταιμη εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α΄. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με ^Δ και

ει σα κσοντησπροσευ χη ησ μθ

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μθ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β΄. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε ^Δ κα τα ^Χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ασ με

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται αι μθ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _Ω

πα σαστας η με ρασησζω ησ μθ ^Π ₉

Στίχ. α΄. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ _Ω εἰς τόπον

χλόης ^Δ _Ω ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _Ω

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _Ω

πασταση με ραστηςζω ης μ8 π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ2 οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ2 οτι συ υ μετ ε μ8 8 8 ει Δ2

Το ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ2

πασταση με ραστηςζω η ης μ8 8 8 π9

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π' Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με u9

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου u9 ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τος μ8 χ u9

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με u9

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι u9 και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μ8 u9

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ε ε ε u9

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η χει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα χει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς τ ε

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η


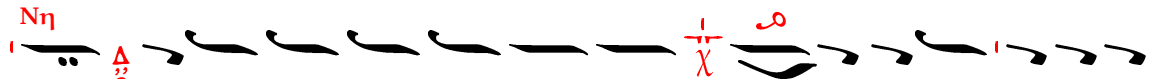






ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σε προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα} 
Ε ξε λθ με εκ των εκ θρων μθ ο Θε
^{Νη} 
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^{Γα} με νωνεπ ε με ε λυ
^Μ 
 τρω σαι αι με ^{Γα} ^{Νη}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ^Δ ει ^{Γα} το ε λε
^{Γα} 
 ο ος σα προ φθα α σει με ^{Γα}
 Στίχος β'. ^{Γα} 
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη} 
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον
^{Γα} 
 με ^{Γα} ^{Νη}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ^Δ ει ^{Γα} το ε λε ο
^{Γα} 
 ος σαπρο φθα σει με ε ε ε ^{Γα}

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

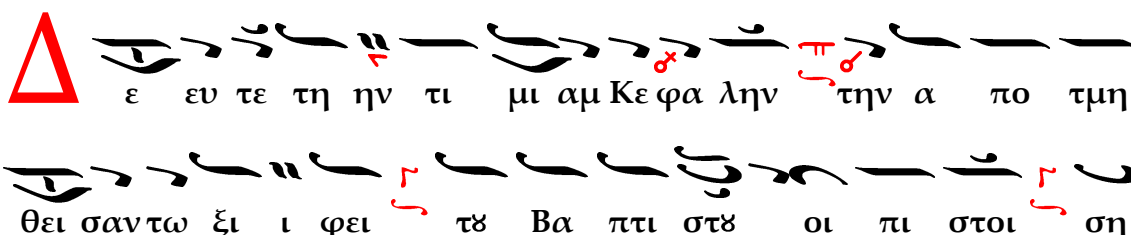
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Πάσα


ε εὐ τε τη ην τι μι ἀμ κε φα λην την α πο τμη
θει σαν τω ξι ι φει τσ βα πτι στσ οι πι στοι ση

με ρον τι μη σω μεν εν τη ευ ρε σει αυ της υ πα ντω
ντες εν α σμασι τι μων τες εκ πο ο θς χα ρι τας προ χε ς
σαν των ι α μα των η μιν ην πε ερ ο λη ρω δης Η
ρω ω δης πα λαι προ α πε τε μεν οισ τρω τη Η
ρω δι α δισυμπλε κο μενος

Στίχ. Ἐκεῖ ἕξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ,
η τοι μα σα λυχ

νον τω Χριστω μς

Ω ως περ ε εκ με ταλ λων ο χου σος ς τως εκ
της γης τς Προδρο ο μς η κε φα λη δα δε χει
στα μνω δι α λα μπς σα και φθε γγο με νη τρα νως τς Η
ρω δε λεγ χς σα μοι χει αν και φο ο νον αι γλη τε φω τι
ζς σα τας δι α νοι ας η μων ην πε ερ α σπα ζο με νοι
πι ι στει ση με ρον τι μη σω μεν υμ νοις ως
υ περ η μων Θε ω πρε σβευ ς σαν

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν,

και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι

α

Π α λαι ω ως περ θει ος θησαυ ρος σταμνω κε κρυμ
με νη η Κα α ρα τϑ Βα πτι στϑ εν τη γη ση
με ροντοις πε ρα σιν α πο κα λυ πτε ε ται ως περ πλϑ
τος προ χε ϑ σαπη γας ι α μα α των νο σϑς θε ρα πευ ϑ
σα ψυ χας φω τι ζϑ ϑ σα ο θε εν θυ μη δι ας α
πα α σης χα ριν α πο λαν ο ντες υμ νοις ταυ
την ευ λα βως ε γκωμι α σωμεν

Δόξα. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

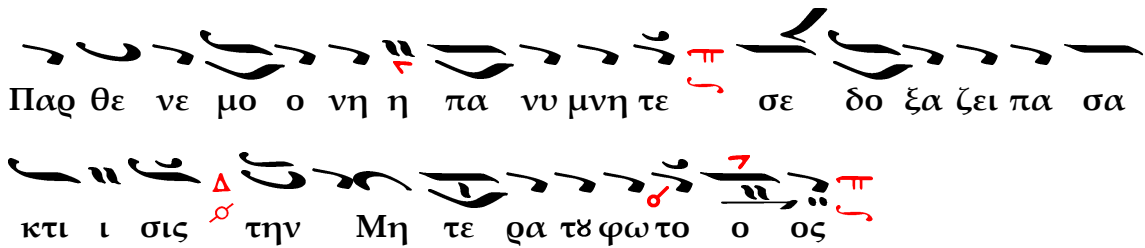
Η των θει ωων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι
ι ι ος θη η κη και της αρ ρη τϑ Ου σι ας τρα
νωσ η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα το μυ
στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σϑ ως εκ λα

γο νωων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης
 ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν
 Ι ω α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η
 με και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα
 α αν την υ φη η η λι ι ι ον α γι α σμη
 προ χε ς ς ς σα μυ υ ρον και νο η τω ως κη
 ρυ υ υ υ υτ τϛ ς ς ς σα με τα νοι οι οι οι
 ας ο ο δο ον και τω σω τη ρι τω ων ο ο ο
 λων προ σβε ε ε ε ε ε ευ ς σα υ περ των
 ψυ χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Χαι ρε η ελ πις η μων Θε ο το κε α χρα
 ντε χαι ρε η δι Α γγε λϛ δε ξα με ε νη το χαι αι
 ρε χαι ρε η τε κϛ σα Πα τρο ος το ο α παν γα σμα
 ευ λο γη με νη χαι αι ρε σε μνη Πα να γι α



Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

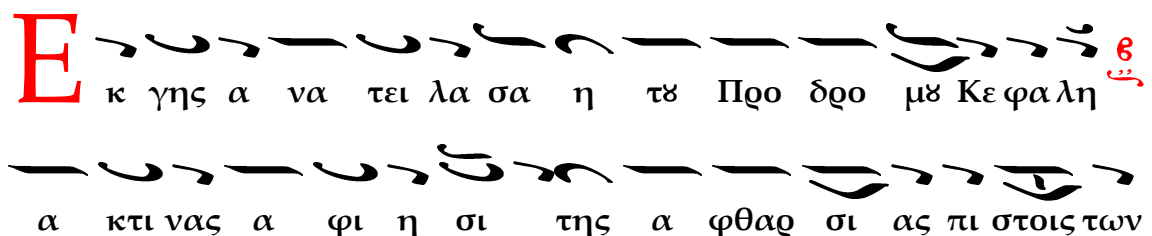
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.


Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

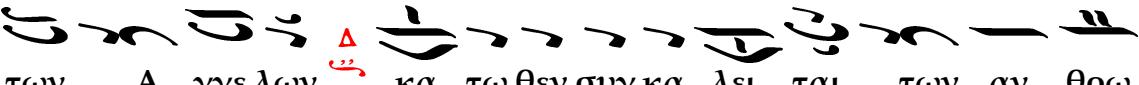
Ὁ χορός· Ἀμήν.


Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

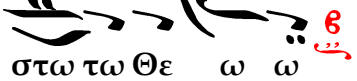
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Ϟ





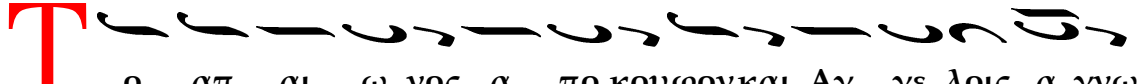
 ι α σε ων ^ε α νωθεν συ να θροι ζει την πλη θυν



 των Α γγε λων ^Δ κα τωθεν συγκα λει ται των αν θρω



 πων το γε νος ^ε ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι


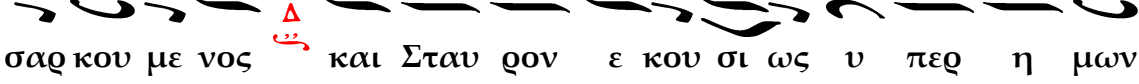
 στω τω Θε ω ω ^ε

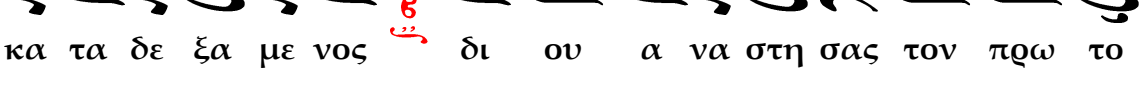
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

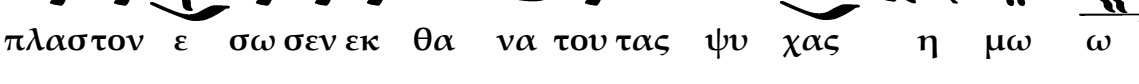



Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω


 στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι


 γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει


 σα ρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων


 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το


 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω


 ων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθη ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ

μονῆ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *